

Uluslararası Sahneye ve Sudan'daki Çatışmaya Dair Bir Okuma!

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: أَخْرَقْتَهَا لِتُغْرَقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً إِمْرًا “(Musa), içindekileri boğmak için mi onu deldin? Gerçekten sen çok kötü bir iş yaptın! dedi.” [Kehf 71]

Kur'an ifadesiyle Sudan'da yaşananlar şu şekilde özetlenebilir; sömürgeciliğin yeni bir kılıfla yeniden üretildiği ve ülkenin kan ve bölünme girdabında boğulduğu bir sahnede dışarıdan yönetilen ve yerel ellerle uygulanan anlamsız bir savaştır.

Birincisi: İngiliz sömürgesinden Amerikan hegemonyasına... On dokuzuncu yüzyılda sömürgeci İngilizlerin Sudan'a girmesinden bu yana ikili yönetim İngiliz-Mısır aracılığıyla derin bir siyasi ve kültürel nüfuz tesis edilmiştir. 1956'daki bağımsızlığın ardından Sudan, siviller ile ordu arasında bir iç çatışmaya tanık olmaya başlamış, bu çatışmanın özünde ise, Avrupa'nın adamları ile Amerika'nın adamları arasındaki dış çatışmanın yansıması yatmaktadır.

- 1958'de General İbrahim Abbud, ilk askeri darbeyi gerçekleştirdi ancak iktidarı uzun sürmedi; zira Ekim 1964'te, sivil yönetimi geri getiren Ekim devrimiyle devrildi. Ardından tarihsel olarak İngiliz nüfuzuyla bağlantılı olan Ümmet Partisi ve Demokratik Birlik Partisi gibi siyasi partilerin liderliğinde bir sivil hükümet geldi.

- 1969'da Cafer Numeyri, "Özgür Subaylar" adına sivil hükümeti devirdi ve 16 yıl süren yeni bir askeri yönetim dönemi başladı; bu dönemde, özellikle de 1980'lerde Amerika ile ittifak kurmasının ardından sadakatler Amerika'ya doğru meyletmıştır.

- Numeyri yönetimi, Nisan 1985'teki devrimle sona erdi ve Sadık el-Mehdi liderliğinde yeniden sivil bir hükümet kuruldu; böylece dengeler, Avrupa nüfuzuyla bağlantılı güçler lehine geri döndü. Böylece de Sudan, içeriden yönetilmekten daha çok dışarıdan yönetilen siyasi bir döngünün içinde, Amerikan yanlısı askeri yönetimlerin çekici ile Avrupa yanlısı sivil yönetimlerin örsü arasında gidip gelmeye devam etti.

İkincisi: Amerika'nın planı

- Hegemonya ve İngiltere ve Avrupa'ya bağlı elitleri deviren askeri darbelerin desteklenmesi ve sadakatleri yeniden şekillendiren anlaşmaların dayatılması yoluyla Avrupa'nın nüfuzunun tasfiye edilmesi.

- Amerika'nın kendisine sadık askeri ve sivil figürleri desteklemesi ve Sudan'ın istikrarsızlık durumu içinde kalmasını sağlayan geçiş süreçlerinin dayatılması yoluyla Amerika'nın iktidardaki adamlarının yerinin sağlamlaştırılması.

- Silahlı hareketlerin desteklenmesi, etnik çatışmanın körüklenmesi ve savaşın, dosyayı uluslararasılaştırmak ve ayrılıkçı bir çözümü dayatmak için bir

gerekçe olarak kullanılması yoluyla Güney'in ayrılmasının ardından Darfur'un da ayrılmasının hızlandırılması.

Üçüncüsü: Amerika'nın planını uygulamak için kullandığı araçlar şunları içermektedir: Askeri darbeler ve Amerikan yanlısı figürler lehine rejim değişiklikleri, Sudan'ın birliğini parçalamayı hedefleyen Naivasha ve Doha gibi uluslararası anlaşmalar, siyasi müdahale ve uluslararası baskı için bir giriş kapısı olarak insani yardım kuruluşları, şartlı finansman ve ulusal egemenliği zayıflatan ekonomik gündemlerin dayatılması ve bölgesel ittifaklar ve Amerika'nın projesini uygulamaya yönelik araçlar olarak Birleşik Arap Emirlikleri ve Suudi Arabistan gibi ülkelerin kullanılması.

Dördüncüsü: Mevcut savaş ve içindekilerin boğulması için geminin delinmesi.

Ordu ile Hızlı Destek Güçleri arasındaki savaş, yalnızca bir iç çatışma değil, aynı zamanda Sudan'ı yeniden şekillendirmeye yönelik bir Amerikan aracıdır. Çünkü Amerika, iki rakip tarafı destekleyerek çatışmayı beslemekte, ardından da kendi çıkarlarına hizmet eden bir çözümü dayatmak için bir arabulucu olarak müdahale etmektedir. Nihai hedef ise Sudan'ı kontrolü kolay olan zayıf varlıklara bölmek ve Avrupa'nın nüfuzunu sonsuza dek uzaklaştırmaktır.

Beşincisi: Çözüm, sömürgecinin başkentleri ve onun ülkemizdeki elçilikleri tarafından yönetilen uluslararası uzlaşmalarla değil; bilakis ümmeti birleştirecek ve onun ülkesindeki yabancı müdahalenin elini koparacak Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin kurulması yoluyla olacaktır; bu nedenle ümmetin projesinin yanında yer almanın, bir parti veya şahsa değil de İslam'a destek vermek olduğunu, dahası ümmetin heybetini ve egemenliğini geri kazandıran Rabbani yaklaşımı, kitlesel siyasi bilincin bu plana karşı koymanın temel taşı olduğunu ve samimi bir liderlik ve net bir vizyon olduğunda ümmetin kalkınmaya muktedir olduğunu idrak eden ordu içerisindeki muhlislerin nusret vermesi.

Beşincisi: Gemi içeriden deliniyor ancak delmenin sebeplerini taşıyan el, çizmek ve plan yapmak için Washington, Londra ve Paris'ten uzanan eldir. Sudan halkı, savaşın hakikatini kavrayamadığı sürece, tam bir boğulmanın gerçekleşmesi kaçınılmazdır; zira savaş, haritaları yeniden çizmenin, nüfuzu tasfiye etmenin ve hegemonyayı pekiştirmenin aracından başka bir şey değildir. Ancak bilinçli olmak, kurtuluş yolundaki ilk adım olduğu gibi nusret de gerçek değişimin anahtarıdır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Hatem El-Attar – Mısır